

nus Papa VI. illas iterum fuisse ad trutinam revocari...

Basilienfis Concilii decreverunt in sessione 36. locum habere...

Denique Tridentinum Concilium, quod novissimum est...

Post auctoritates Conciliorum, & Sanctorum Patrum...

Pariensis potissimum Facultas, cujus semper zelus enituit...

Colonienfis Universitas Parisensem secuta, anno circiter 1473...

Mogantina hoc ipsum professi sunt post annos quinquaginta...

Sicuti postmodum, quamvis hac esse Ecclesie sententia...

Admirationes in sententia Sanctorum Bernardi, Bonaventurae, & Thomae.

Putabam me collegisse quiddam a Theologis dictum...

cui nonnulli satisfactum esse, esse trium insignium Doctorum...

Quod attinet ad S. Bernardi sententiam, praefer ea...

Alter qui in medium afferat tamquam Immaculatae Conceptioni...

Reliquum est ut de Sancto Thoma loquamur, qui in Summa...

Testimonium S. Bernardi pro Immaculata Conceptione.

Testimonium S. Bonaventurae.

Testimonium S. Thomae & argumenta probabilia.

ro Matris suae; sic ergo sanctificavit Tabernaculum suum...

PARAGRAPHUS VI.

Delicti ex Affectibus, recentibusque Conceptionibus loci.

Quicunque ad examen vocaverit statum hominis in nativitate...

Deus, ut sibi Matrem se dignam eligeret, ut illam fecerit...

Quamvis de momento dixerat agatur, Deus patri non potuit, ut Mater sua momento illo demeritis dominacionis subiret.

fundamus Dei servos cum Matre illius. Momentum hoc erat...

Non ambigimus, Fideles, quominus extrema vigilantia, in qua vixit Maria...

Nostrorum malorum, & zuzurmarum cumulus est, quod gratia, quae perfecte sanctificavit Mariam Conceptionem...

Prætorio, quia via est Maria ad I gratiam servandam.

Quamvis sunt recentia peccata, quae quidem videntur in Christianismo.

Gratia Conceptionis Mariæ simulæ personam illius sanctificavit, fuit in illa fons inexhaustus meritorum, ad consecrandas, & extollendas omnes vitæ ejusdem actiones: namque secundum Theologiam regulas, certum est, Dei Matrem toto vitæ suæ curriculo ne unum quidem actum eliciisset, qui non pretium, meritumque suum ab hac prima gratia perceperit. Ut id melius intelligatis, fingite vobis, exiguum illud Evangelicum semen, quod in agro satum, & germinans paulatim crevit, donec in arbore præcellens sursum arduat. Nihil cogitationem meam æquius exprime potest. Ubi semen hoc radices jecit, profert germen suum, de terra prodit, emittit ramos, frondibus induitur, se attollit, extendit brachia, floribus ornatur, fructus adfert; sed ita, ut hæc omnia per ipsum subsistant, ac vigeant. Hoc symbolum est gratiæ, quam Maria in sua Conceptione recepit; hoc fuit tamquam divinum germen, quod in illius corde efformatum fuit, sed cuius virtus mox se effudit in omne corpus actionum illius. Quidquid a Maria factum fuit, factum fuit & inestimabilis meriti apud Deum: quare? quia quidquid egit, oriebatur ex principio sanctificationis, quod erat in illa, & quod omnibus actibus illius pretium afferebat. Quodam vero istud erat sanctificationis principium? Gratia Conceptionis. Hæc gratia, fateor, non erat nisi radix sublimium donorum, quibus Cælum eam cumulaverat: Sed quia radix erat Sancta, ita & rami sancti fuerunt: *Si radix sancta, & rami. (Ad Rom. c. 11.)* Quid pro ramis intelligo? Sunt virtutes, quas incomparabilis hæc Virgo exercebat; bona opera; officia quibus perfurgebat; cultus quem præstabat Deo; caritatis officia erga proximum; humilitatis exercitia, quæ illam adeo de se, & gratia sollicitam efficiebat; neque enim hæc inanis est conjectura, sed solida veritas, hæc omnia sanctificata fuisse per gratiam eandem, quæ illius animam in ipsa Conceptionis suæ momento sanctificavit. *Pater Bourdaloue in sermone de Conceptione.*

Dicens, Deum, ut sibi Matrem eligeret, rationem minime habuisse generis, opum, vel earum rerum omnium, quæ apud homines plurimi habentur, non ideo tamen intelligo immineere prærogativas etiam externas, ac temporales, quas in ipso ortu postsumus obtinuisse. Quod videmus in Mariæ Conceptione per Creatoris gratiam sanctificatæ, aliam mihi sententiam debet immittere: neque enim contempserit Deus in Mariâ hanc generis sui amplitudinem, quam ipsa etiam Ecclesiæ commendare videtur in hac festivitate. *Quævis enim vult Mariam ex nobili ac regio sanguine nasci? Quæ? Ut enticeret virtus gratiæ, hæc, Sanctus Chrysolomus inquit, & ut Mundi Principibus hæc in ipsorum statu daret consolationem, nobilitatem etiam admittere posse amplissimam sanctitatem. Idem.*

Nonnulli viri divinarum rerum contemplationi dediti, exhibent nobis tres divinas Personas intentas formandæ alteri huic Evæ, majori cum attentione, quam primæ. Singulæ peculiarem characterem suum imprimere voluerunt, & aliquid in ea lineamentum relinquere, per quod sibi similis fieret. Pater potius est anima illius, tamquam Creator, eique virtutem communicavit, & potestatem agendi supernaturaliter. Filius, quatenus Sapientia, ratione potius est, eamque replevit lumine, & veritate. Spiritus Sanctus, quatenus Caritas possessionem Cordis ejusdem obtinuit, ibique collocavit quidquid aptum est ad magnum amoris ignem accendendum; ita ut Mariâ, cum primum esse cepit, præclaris his decorata dotibus poterit cognoscere, & amare Deum, simul ac vivere incipit. Ipsa illam revera intuita est, atque se ad illum omni virium suarum nisu convertit, atque promerita est infusorem, vel saltem possessionem gratiæ hujus admirabilis. O præclara vita, quæ incipit a Dei cognitione, & fortassis a perspicua ejusdem visione! Præclara vita, cujus primus actus per luminem copiam illustratur, qui mentem ejus per luminem copiam illustrat, & qui immittit in illa ignem cupiditatum, quæ sunt origo nostrorum malorum, & meritum ejus occasio. Quæ gloria! Quod Virgini privilegium! Nonne hoc prodigii loco admirari debemus! Tamen hæc Virgo nata cum adeo sublimi privilegio, quod videbatur inter ipsam, & peccatum infinitum fere spatium collocare, illi responderi non vulnisi sua fidelitate, & vigilantia accurata. Hæc eadem gratiæ plenitudo, quæ illam super ceteras creaturas attollebat, illam cum reliquis hominibus videtur confundere per religiosissimum hanc præcautionem, quæ eandem tueri, non defersens in se hunc fundum corruptionis, quæ in laqueos virtutes nostras immutat, sibi præcavere non cessat, perinde ac omnia sibi essent metuenda. Lex videtur ipsi tollere esse suæ innocentie perfugium; Oratio, fecerit, collectio sui; Sacrificium honorum corporis, cordis, & mentis, constantes sunt regule vitæ suæ, & principia regiminis morum suorum; cumque nihil illi sit, quod reformidet, expavescit in singulis. Quodnam hoc nobis, Fratres, documentum? Si Mariâ in gratia confirmata, nullam habens rationem evitandi ullum periculum, timet mundum, fugit minimum quodvis delictum, vivit in secessu, ac oratione ad gratiam, qua acta fuit, conservandam; nos calami imbecilles, & fragiles,

quod in nobismet experimus, hæc prælia carnis adversus rationem, hæc secretas patiens ipsius contra Deum rebelliones, hæc perturbationes, quæ nituntur in vetitum. Monstrum perturbatio, S. Augustinus ait, sed quæ ex hoc ipso quod monstrum est, fit manifestum argumentum peccati, quod in nostra Origine contraximus. Cum autem illud nequaquam contraxerit Virgo beata, his malis, & effectibus obnoxia non est. *P. Bourdaloue Sermones de Conceptione.*

Certum est, Jesum quatenus Mariæ Filium, omnes erga illam fovisse amoris, & gratiæ animi sensus, quos natura, & leges suadent, ac imperant filiis erga eos, a quibus originem, vitamque acceperunt. Sed certum quoque est, quemadmodum Filius Dei ipsius ante Incarnationem suam omnes erga Matrem suam fovebat sensus, quos aliquando habiturus erat, quia æternitas omnia illi præsentia efficiebat; tamquam Filium sese gessisse in ipso conceptionis ejus momento, quandoquidem futurus erat; & replevisse omnia hujus officii munera reddendo illam Creatorum omnium perfectissimam, preservando illam ab omni peccato, quandoquidem poterat. Quomodo enim adimpletrentur verba illa, quæ Jesu Christo conveniunt loquenti cum Matre Sanctissima, *Caritas perpetua dilexit te?* Hoc non est perpetuo amore, & sine interpellatione completi, relinquere dignam hanc Virginem ad aliquod tempus sub peccati iugo, & eandem odisse teneri? Quomodo nam observasset leges, quibus pater filii eos honorare, a quibus vitam acceperunt, si pater filium, ut Mariâ vitæ suæ initium faceret a peccato, quod illam horrore objectum in ejusdem oculis reddidisset? Nonne illi filius malis reliquisset impressiones, nisi absolvisset Matrem a vinculis impendentibus ipsi, cum illa præverteret post se eam potestatem, quam habet in mortalium omnium inimicum? Levissima quilibet mora, ut videtur, scelus fuisset: Ardens amor tuus, Domine, erga illam, cui nihil unquam negatum voluit, te proculdubio impulit, ut mane diluculo, & ab ipsa vitæ aurora auxilium eidem afferres: *Admirabile eam Deus manduculo. (Hsal. 45.)* Tu præsens fuisti momento Conceptionis ejus, ut immutabilem Sanctitatem communicares. *Biron in Tomo Mysteriorum Mariæ Virginitatis.*

Amor J. C. erga Mariâ in ipsa Conceptione illam sanctificavit.

Mariâ regem in Mytherio Redemptoris esse debet sine macula.

Ar. Carnotensis laudibus Mariæ.

Præcautio Mariæ in Conceptione tecepta.

Idem legitur argumentum.

Sanguis Dei qui omnes mur.

les, sperabimus innocentiam nostram inter obsecrorum fallentium illecebras posse tueri? *Idem.*

Moyfes curam gerens armentorum Jethro fœderi sui, vidit in Montis vertice rubum ardentem, & incubantem. Hoc excitatus miraculo seipsum excivit, & dixit: *Vadam & videbo visionem hanc magnam, quare nihil non comburatur.* Martem hodie die sermonem hanc fidei, atque admirationis, contemplantes Mariam tamquam rubum ardentem, ortum ex Jesse propagine, septem thamis peccati, & omnibus majoribus suis, qui ejusdem labe infecti fuerunt, quin ipsa inficeretur: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam.* Maria igitur est hæc planta Jerichuntina, quæ quia aliquid suæ palcrudinis, & amenitatis amittat, crescit inter altantes sceleris fluctus reliquam terram devorantis. Spectaculo adeo mirabili percussit cum Moyse clamemus: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam.* Profecto quod prodigium gratiæ hodierna die operatur in Mariâ, eadem de corrupta Adæ massa! Inde egreditur profusus innocens, & Sancta, hæc non secus ac homines ceteri pœnæ illius, non autem culpe; induta insignibus illius, non autem malorum ejus particeps; egressa de venenata peccatorum fofole, quin tamen peccatum inhabitat in illa: mure separationis attollitur inter animam ejus, & hunc torrentem iuquitatis, qui ab ipsi Mundis primordis mergit, & inscit neciam universam, & perinde ac minime deceret, illam, ex qua nasciturus est hominum Redemptor, & peccati Reparator, demoni subijci, & carnem, quæ erat futura Templum Hostiæ propitiacionis promissibus, momento aliquo peccati labe foedari, Dominus illam sanctificavit, & immunem præstitit ab omni forde, ab ipso vitæ ejusdem principio. *Pater Massillon.*

Credimus, semperque firmiter credimus, fieri non posse, ut Jesus Christus Deus, & homo, ulla, vel minima peccati labe inficeretur; quamvis dignatus fuerit in adorabili persona sua omnium hominum peccata suscipere, & constaret etiam Beata Virgineam Deo dignam nunquam ullo vel actuali, vel originali crimine fuisse inquinatam. Singularis Fidelium pietas non vulgari zelo certat attollere gloriam Immaculatæ Conceptionis; Ecclesiæ gaudens videtur Filios suos adeo justis sensibus animatos erga Matrem commoveri, & peccatorum Advocatam, illos probat, eisque favet, ubicumque potest; Suam testatur lætitiâ publicâ, & sollemnî festivitatis; Evangelicos Præcones excitat ad Virginitatis laudes celebrandas; silentium indicit iis, qui vellent in oppositam partem disserere, thesauros suos aperit, & largæ, effusivæ indulgentiæ imperit, ut orbem universum invitet ad honorandam cultu Religionis Immaculatam Conceptionem. Nonne omni carere sensu oportet, qui videamus eos pietatis affectus, quos hæc Fidelium Mater tot modis illustrat immittere? Si quidam infignes Sanctitatis Viri re adhuc integra huic sententiæ subscribere detrectarunt; nonne illam modo propugarent, & victas darent manus sententiæ Ecclesiæ, videntes festum huic diem ubique celebrari, tot Pontificum iudicia, ad ipsas Regum preces, & cum generali consensu eorum omnium, qui vere Christiani sunt? Nonne igitur inferendum est Deiparæ Conceptionem omnino Sanctam esse, & Immaculatam? *Pater de Argenteo Capucinus, in libro de Magna Virginitatis collat. quinta.*

Satis erat Virgineam proditiæ ex genere eodem, ex quo homines ceteri, ut eidem esse obnoxia necessitati; & nisi Deus in ejus gratiam naturæ cursum, inhibuisset, hic torrens iniquitatis illam proculdubio pertraxisset, sicut ceteros in eandem calamitatem. Verum si Mariâ subijt hanc criminis conditionem, tamquam primi parentis filia, inde tamen fuit preservata, tamquam Dei Mater futura; & munem generis infelicitatem. Tantum abest, quod anima ejus cum corpore conjuncta inficiatur, ut mutuo sese utrumque sanctificent. Mariæ Corpus naseitur præsentissimum contra peccati corruptionem antidotum in gratia originali, quæ animam ejus exorat; & anima non prodit ex manu Dei tam formosa, & sancta, nisi quia animata est Corpus, ex quo Mundi Salvator Corporis sui materiam esse mutuatur. Tamen imperfecta fuisset Mariæ felicitas; si ab originali peccato immunitatem consecuta, illius effectus fuisset experta. *Ex Collectis Sermonum oblatorum. Accademia Gallica anno 1681.*

Ne obijciatur universale decretum supremæ Justitiæ Dei, singulari huic privilegio, quod illius Misericordia, & Sapientia concessit. Debebat ille sibi tamquam sui sanctificationem, magnitudinem, gloriam, & quævis Mariâ esse hominum filia, ubi electa fuit Dei Mater futura, credendum non est, voluisse Deum illam subijcere communi hominum necessitati. Intererat honoris Filii Dei, non solum quæ peccato fuisset obnoxia. Poteratne illa ex purissimo Parentis sui sanguine infusum, quæ non solum Matrem ab omni culpa eximere, hoc erat idem, ac nullum dubitandi locum relinquere de Filii Sanctitate. *Idem.*

Si oportet Sanguinem Dei effundi, antequam emundetur, Mariâ per privilegium ceteris incommunicabile, in

antecessum evitat communem corruptionem, quia pars Sanguinis sui formatura est Deum hunc, qui primam hominum innocentiam esse reparaturus. Idem pretium profecto illam, non secus ac nos a captivitate redemit: sed felix sequenter pignoris adeo pretiosi, prima gavisæ esse libertate, quam nobis erat procuratura. Videtur non esse Filia Adam veteris illius hominis, qui perdidit universum, nisi ut esset Mater hominis novi, qui ad illum reparandum venit, & quin particeps fiat sanæ hereditatis, quam pater infelix filii suis legavit, filium dedit Mundo, qui per illam incipiens opus admirabile Redemptionis, eidem innocentiam simul, & vitam largitur. *Idem.*

Crederent posse Deum Filium, qui etiam atque etiam nobis commendavit, ut parentes nostros observaremus, & in honore haberemus, ipsum per se nequaquam Genitrici suæ maximum, quem poterat honorem procurare? Sed quoniam honos æquior, & Deiparæ accommodator, atque auguste huic Virgini optatur, quam ab omni peccati labe preservari? Quantum malum esse in statu peccati, quantumvis ad maium temporis spatium, ut summi Doctores asserere non dubitaverint, si dux istæ gratiæ simul esse non possent, & Sanctæ Virgini opto foret, utrum vellet ab originali peccato liberari, an Dei Matrem fieri, & Cæli, terraque Regiam, illam haud hæsitant priorem fuisse expectitum. Crederent posse Deum, Salvatorem Mariæ suæ negaturum fuisse privilegium, quod aliis concessit creaturis, cum illa neque meritis, neque Sanctitate comparandis? Ille creavit Angelos, Adam, & Evam in gratiæ statu; cur autem non etiam animam illius, quam sibi aliquando Matrem sibi futuram elegerat? Quinam sanæ mentis, cum sibi integrum esset Matrem sibi eligere irreprehensibilem, & sine macula, illam ex toto corde non concupisceret, & omnes animus exereret, ut voti res fieret! Num fidei consonum est, hunc hominem Deum passum fuisse, ut Mater sua demonis heredes, atque esset Sancti Spiritus Sanctuarium, ut illa perditionis esset filia, antequam esset Dei Mater; & mancipium Sathane, antequam esset Regina Angelorum? Hoc dici nequit, crodi vero multo minus. *Pater le Janu in Enagyricis Sanctæ Virginitatis.*

Doctores quidam loquentes de gratia, quam recepit Mariâ in ipsa suæ Conceptionis momento, eodem usi sunt argumento, quo Sanctus Paterus procuratorum, Dei Filium præ Angelis esse infinite sanctiorem: *Tanto melior Angelis Sanctus quod Materis Titulus superius est? Stabilior est nomine fer-*

Sancta Virgo ab originali peccato preservata, nequaquam subijt periculolum effectum ejus, qui est, concupiscentia hæc misera, quæ in nobis tot efficit clades. Non sentiebat illa, uti nos, tumultuario insurgere in corde suo hanc cupiditatum multitudinem, quarum furor sæpe nos excacat, quarum præceps impetus nos rapit; non experiebatur imperiosam hanc membrorum legem, semper legi divinæ contrariam, semper conformem, ac peccato propitiâ; hoc domesticum intestinumque bellum carnis rebellis adversus spiritum, spiritus carni resistens, quod tantopere S. Paulum torquebat; id nesciens, quod sancta nos docet experientia, quod crudele sit bellum secum ipso pugrare; quam difficilis sit victoria, ubi homo idem semper aut victor est, aut victus; quanto fiet pretio triumphus, in quo idem est triumphans, & mancipium. His impedimentis vacua videbat Mariâ adimpleri in se illam vaticinium, ubi scriptum est, Salvatoris mansionem pacificam esse futuram in arce Sion, ibique profunda pace gavirum iri. *Fallus est in pace locus ejus & habitatio ejus in Sion. Idem.*

Mariâ ab omni infirmitate immunis, & in suæ Conceptionis gratia confirmata, tamen Mundum, & sæculi corruptionem evitavit. Mariâ quamvis cum omnibus innocens privilegiis concepta, vixit tamen in austeritate, & non in penitentia severitate; Mariâ quamvis Spiritu Sancto a primo suæ originis instanti repleta, nunquam adlaborare cessavit, neque ullos constituit terminos sanctitatis suæ, quæ quotidianis profectibus, virtute, ac meritis crevit. Quid ipsi debemus inferre, qui vere quidem se per baptismum, seu per penitentiam regenerati, & sanctificati sumus per gratiam, sed per gratiam, cui non inest stabilitas gratiæ Mariæ, non ejus integritas, neque plenitudo, & quæ nos licet justificet, cum non sit innocentis gratiæ, nequaquam nos dispensat a necessitate plorandi, ac nosmet

Probabile non est, Deum, qui Sanctæ Virginitatis atque etiam nobis commendavit, ut parentes nostros observaremus, & in honore haberemus, ipsum per se nequaquam Genitrici suæ maximum, quem poterat honorem procurare? Sed quoniam honos æquior, & Deiparæ accommodator, atque auguste huic Virgini optatur, quam ab omni peccati labe preservari? Quantum malum esse in statu peccati, quantumvis ad maium temporis spatium, ut summi Doctores asserere non dubitaverint, si dux istæ gratiæ simul esse non possent, & Sanctæ Virgini opto foret, utrum vellet ab originali peccato liberari, an Dei Matrem fieri, & Cæli, terraque Regiam, illam haud hæsitant priorem fuisse expectitum. Crederent posse Deum, Salvatorem Mariæ suæ negaturum fuisse privilegium, quod aliis concessit creaturis, cum illa neque meritis, neque Sanctitate comparandis? Ille creavit Angelos, Adam, & Evam in gratiæ statu; cur autem non etiam animam illius, quam sibi aliquando Matrem sibi futuram elegerat? Quinam sanæ mentis, cum sibi integrum esset Matrem sibi eligere irreprehensibilem, & sine macula, illam ex toto corde non concupisceret, & omnes animus exereret, ut voti res fieret! Num fidei consonum est, hunc hominem Deum passum fuisse, ut Mater sua demonis heredes, atque esset Sancti Spiritus Sanctuarium, ut illa perditionis esset filia, antequam esset Dei Mater; & mancipium Sathane, antequam esset Regina Angelorum? Hoc dici nequit, crodi vero multo minus. *Pater le Janu in Enagyricis Sanctæ Virginitatis.*

Mariâ ea maiore gratiam efficitur, quod Sanctus Paterus procuratorum, Dei Filium præ Angelis esse infinite sanctiorem: *Tanto melior Angelis Sanctus quod Materis Titulus superius est? Stabilior est nomine fer-*

Beata Virgo immunis ab originali peccato, & concupiscentia.

Mariâ licet confirmata, in gratia nullam præter non in penitentia severitate; Mariâ quamvis Spiritu Sancto a primo suæ originis instanti repleta, nunquam adlaborare cessavit, neque ullos constituit terminos sanctitatis suæ, quæ quotidianis profectibus, virtute, ac meritis crevit. Quid ipsi debemus inferre, qui vere quidem se per baptismum, seu per penitentiam regenerati, & sanctificati sumus per gratiam, sed per gratiam, cui non inest stabilitas gratiæ Mariæ, non ejus integritas, neque plenitudo, & quæ nos licet justificet, cum non sit innocentis gratiæ, nequaquam nos dispensat a necessitate plorandi, ac nosmet

Sathana potestate? Itane dici poterit aliquando fuisse ob-

J. C. est Salvator, & Redemptor...

Omnes objectiones contra immaculatam Virginis Conceptionem rediguntur ad hoc argumentum: Cum omnes in Adam peccaverint, indigere gratia Dei, ut a peccato liberentur...

Causa quae dicitur...

Cum dubitari nequeat, quo minus Dei Filius poterit Matrem suam in Conceptione immaculatam servare...

De eorum delectu...

De eorum delectu, quem Deus facit, non idem dicendum est, quod de illo, qui sit ab hominibus...

Levis momenti non...

Hinc facile est conicere, utrum quæstio de Immaculata Conceptione, exigi sit momenti, quod hæretici ja-

utrum a primo vitæ articulo semper adhaerit Deo per sanctitatem, atque iustitiam, an ab eo separata fuerit per originale peccatum; utrum semper habita fuerit a Deo pro dilecta filia...

Quorundem in dubium revocanda est Immaculata Virginis adeo caræ Deo Conceptio, & cujus Catholica fides ampliores adhuc gratias nos credere jubet?

Sanctus Augustinus loquens in Jesu Christi persona, dixit Manichæis detestantibus honorare Dei Matrem, ejusque dignitatem contententibus: Hanc quam despiciunt...

De eorum delectu, quem Deus facit, non idem dicendum est, quod de illo, qui sit ab hominibus; Nam in eligendis hominibus præsumimus meritum...

Hæc Dei gratia erga Mariam nequaquam consideranda est tam...

Nulla est ratio dubitandi...

Cum Sancta Virgo de manibus Filii Dei...

In his, quos eligimus...

Licit ne...

est tamquam commune jus, quia excedit regulam generationis in gratiam illius, quæ Mater ipsius erat futura...

Sanctæ Virgo inceptit esse, cum Dei esse cepit; & vix anima corpus illius animavit, cum caritas cor ejus possedit; quia Filius suus in ipso Conceptionis ejusdem momento præventi gratia cum cumulavit, qui illum eximit a culpa originali...

Tenebatur quodammodo...

Jesum Christum immenno præstitit ab originali peccato Mariam, quia hoc debebat gloriæ suæ, & qualitati Filii Mariæ, cui sese submittere designatus non est...

si Deus tam habuit rationem...

Credibile non est quousque procederet bonitas, & Domini erga primum hominem benevolentia, donec in primo innocente fuit statu permanisset...

rem, si ea præsequi vellem omnia, quæ Sancti Viri contemplationi dediti hæc in se meditati sunt...

Hæc Originalis justitiæ prerogativa sese cum aliqua portione communicat illis omnibus, qui vivunt in innocentia, præsertim vero illis, qui baptismi sui integritatem servant...

Adtantum, Christiani, si minus potuimus nosmet devotæ Deæ ab ipsius vitæ nostræ principibus, saltem in reliquo vitæ spatio eidem famulari; hoc enim tandem illud est, in quo Sanctissimam Virginem imitari valeamus...

Autem recet.

Hodie Calum exequi cepit magna Conflis, quæ ab æterno de B. Virgine conceperat, & quæ in temporum plenitudine erat perfecturus. Dare volebat Salvatorem terræ, & in divinis decretis statutum erat, ut Deus iste Salvator caro fieret, sicut nos, & ex muliere nasceretur...

Justi, qui baptismi innocentiæ servantes...

Immaculata Virginis Conceptio...